

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

De waterdoop

Jezus volgen

Bekend is dat wij, door ons te laten dopen – door onderdompeling – daarmee willen zeggen: **“Ik wil Jezus volgen”**. Maar een nader onderzoek van de waterdoop kan niet achterwege blijven, als wij willen weten wat er voor dit volgen nodig is. Onze Here Jezus Zelf heeft meermalen duidelijk gemaakt dat de mens die Hem wil volgen daarvoor een “prijs” moet betalen (zie, onder andere, Mattheüs 16:24-25):

- *“Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: **Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven (letterlijk: zijn ziel) zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.**”*¹

Hoe belangrijk de waterdoop is, leert ons [Handelingen 2](#). Toen de Nieuwtestamentische Gemeente “geboren” werd – toen de Heilige Geest voor het eerst werd uitgestort; de vervulling met de Heilige Geest is het “waarmerk” van de Nieuwtestamentische Gemeente – en de aanschouwers van dit wonder zich afvroegen wat voor een boodschap dit gebeuren voor hen had, was het antwoord:

- *“Bekeer u en **laat ieder van u gedoopt worden***

---

¹ De Bijbelteksten zijn door mij vermeld in de Herziene Statenvertaling / HSV, tenzij anders vermeld. (noot AK)

in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de Gave van de Heilige Geest² ontvangen.” (Handelingen 2:38)

Hoe belangrijk is dus de waterdoop! Uit vers 41 van Handelingen 2 kunnen wij opmaken dat men feitelijk **door de doop** pas toetreedt tot de Gemeente van Christus: *“Zij nu die zijn woord met vreugde (sv: gaarne) aannamen, werden gedoopt; en ongeveer 3000 zielen werden er op die dag aan hen toegevoegd.”*

Het waarmerk van de Nieuwtestamentische Gemeente is de Geestesdoop; personen treden toe tot deze Gemeente door de waterdoop (die, zoals wij nog zullen zien, tevens een **vragen is om de Geestesdoop**).

Het Nieuwe Verbond

De waterdoop is zeer bepaald een ordinantie (= een instelling) van het Nieuwe Verbond. Dit wordt aangetoond door het optreden van Johannes de Doper, de “aankondiger van een nieuwe tijd”. Hij predikte en bediende de “doop van bekering”:

- *“En hij kwam in heel de omgeving van de Jordaan en predikte een doop van **bekering tot vergeving van zonden.**”* (Lukas 3:3)

Dit betekende een BREUK met het Oude Verbond, want tot dan toe was er geen vergeving en

---

² Zie eventueel onze GRATIS studies [“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#) en/of [“De Gever en Zijn Gaven”](#), beiden van CJH Theys. (noot AK)

geen nieuw begin mogelijk dan langs de weg van de Levitische offeranden. De doop van Johannes was echter nog niet helemaal de Christelijke waterdoop. Hij geeft dit zelf aan in Mattheüs 3:11,

- *“Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. **Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.**”*

4 Wij komen hierop aan het eind nog terug.

Toch was de waterdoop als Goddelijke ordening er al in de Oude Bedeling, namelijk in typen en schaduwbeelden, alle onmisbaar voor het verstaan van de volle betekenis van deze doop. De vier belangrijkste typen zullen wij straks noemen. Het zal blijken dat de betreffende Oudtestamentische typologie geheel harmonieert met de Nieuwtestamentische leringen aangaande de waterdoop.

De waterdoop als daad

Wat is nu de waterdoop? In de eerste plaats: een daad van gehoorzaamheid voor wie gelooft in Christus en een kind van God geworden is (dit zijn twee van elkaar te onderscheiden zaken – zie Johannes 1:12-13; het eerste heeft te maken met de bekering en het tweede met de wedergeboorte):

- *“Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die*

*niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar **uit God geboren zijn.***”

5 **Na bekering en wedergeboorte moet de doop volgen** (zie [Handelingen 2:38](#))! Een goddeloze heeft zich niet te laten dopen, tenzij hij zich eerst bekeert. De waterdoop is geen “magische” handeling, waardoor men – zonder zich te bekeren en wedergeboren te worden – zalig zou kunnen worden! Maar **een gelovige, een kind van God, MOET zich laten dopen** (het “*betaamt ons*”, zegt Jezus in [Mattheüs 3:15](#)), om een gehoorzaamheid te tonen waarin hij zijn gehele verdere leven moet **volharden**. Het is de daad van gehoorzaamheid waarmee hij een leven van gehoorzaamheid begint. Doop en “*nieuwheid des levens*” horen bij elkaar:

- *“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven (sv: in **nieuwigheid des levens**) zouden wandelen.”* (Romeinen 6:4)

De waterdoop, als handeling, is verstandelijk niet geheel te doorgronden. Daarvoor is het dan ook een “sacrament”, een heilige verborgenheid. Maar ware gehoorzaamheid blijkt pas als wij iets doen moeten waarvan wij de zin niet helemaal begrijpen (en er dus geloof vereist is).

De waterdoop is in de tweede plaats: een daad met een beloning. Als “bad der bekering” (beke-

ring moet dus voorafgaan) brengt de doop de beleving van de **zondenvergeving** (zie opnieuw [Handelingen 2:38](#)). De door het geloof ontvangen vergeving wordt door de doop een ervaring. Door het geloof wordt zondenvergeving een “aangenomen doch feitelijke realiteit”, maar door de doop na geloof wordt vergeving bovendien “ervaarbare realiteit”.

6 Het is frappant hoe weinige en hoe armelijk de geestelijke ervaringen zijn van gelovigen die zich niet op Bijbelse wijze lieten dopen. Wij zoeken de ervaringen niet – die ons vertroosten en versterken – maar **wij ontvangen ze door genade**, wanneer wij doen wat God van ons vraagt. De waterdooop is de daad van gehoorzaamheid die ons de beleving brengt (en daarmee de bestemming) van de zekerheid van de door het geloof ontvangen zondenvergeving.

De betekenis van de waterdooop

Al blijft de waterdooop een enigszins “vreemde” handeling, toch is het niet moeilijk om de zin ervan te verstaan. Gods Woord zegt ons over de betekenis van de waterdooop het volgende.

- A)** In de Oudtestamentische typebeelden beeldt de waterdooop uit:
1. Het einde van alle vlees (van het leven naar de wil van het vlees. In de zondvloed (zie [Genesis 7](#)), de “waterdooop van de wereld”.
  2. De verlossing uit de macht van de goddeloze

wereld. In de doortocht door de Rode Zee (zie [Exodus 14](#)), de “waterdoop van een volk”.

3. Genezing en het ontvangen van nieuw leven. In de doop van Náäman (zie [2 Koningen 5](#)), de “waterdoop van een individu” in het Oude Testament.
4. **Reiniging voor de dienst des Heren.** Door het water in het Koperen Wasvat ³ van de Israëlitische tabernakel ⁴ (zie Exodus 30:17-21 ⁵).

7

B) In de hierbij aansluitende Nieuwtestamentische leringen:

---

³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Tabernakel symbolieken \(7\): Het koperen Wasvat](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁴ Zie eventueel onze GRATIS studies “[De Tabernakel van Israëel \(Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe\)](#)” van E. van den Worm en/of “[Christus in de Tabernakel](#)”, van CJH Theys. (noot AK)

⁵ **Exodus 30:17-21**, “*En de HEERE sprak tot Mozes: U moet vervolgens een koperen wasvat maken, met een bijbehorend koperen voetstuk, voor het wassen. En u moet het plaatsen tussen de tent van ontmoeting en het altaar, en er water in doen, zodat Aäron en zijn zonen hun handen en voeten met water daaruit kunnen wassen. Wanneer zij de tent van ontmoeting binnengaan, moeten zij zich met water wassen, opdat zij niet sterven. Of wanneer zij tot het altaar naderen om dienst te doen door een vuuroffer voor de HEERE in rook te laten opgaan, moeten zij hun handen en voeten wassen, opdat zij niet sterven. Dit is een eeuwige verordening voor hen, voor Aäron en zijn nageslacht, al hun generaties door.*”

1. De waterdoop is een beeld van de kruisiging van het vlees en van de begrafenis van het oude leven. In Kolossenzen 2:11-12 ⁶ wordt de waterdoop allereerst beschreven als de uitbeelding van de kruisiging van het vlees. Deze kruisiging van het vlees (“snijding”) wordt hier een “*besnijdenis*” genoemd. Zij is de inleiding tot de “*besnijdenis van het hart*” (zie Romeinen 2:29 ⁷), de doop met de Heilige Geest. Naar gelijkenis met de Oudtestamentische vleeselijke besnijdenis is de waterdoop met de “innerlijke besnijdenis” die erop volgen moet – de Geestesdoop – ook zo iets als “zegel van de inlijving in de Gemeente”. Ook in Romeinen 6:5 ⁸ is in verband met de waterdoop sprake van “**met Christus gekruisigd zijn**” (door de doop één met Christus – “*in de gelijkmaking van Zijn dood*”). In [Romeinen 6:4](#)

---

⁶ **Kolossenzen 2:11-12**, “*In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt.*”

⁷ **Romeinen 2:29**, “*Maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.*”

⁸ **Romeinen 6:5**, “*Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood (SV: in de gelijkmaking van Zijn dood), dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.*”

en Kolossenzen 2:12 ⁹ wordt de waterdoop voorts een “begravenis” genoemd. Het oude, vleselijke leven wordt als het ware begraven in het “**watergraf**”, “met Christus”; want zonder dit laatste zou het niet de Bijbelse doop zijn!

2. De waterdoop is een beeld van de geboorte of opstanding van het nieuwe leven (in en door Christus). Als beeld van de geboorte van het NIEUWE LEVEN komen wij de waterdoop tegen in Titus 3:5 ¹⁰, waar zij genoemd wordt “*het bad van de wedergeboorte*” – wedergeboorte moet de waterdoop daarom ook voorafgaan. In deze doop getuigt men van de wedergeboorte. De oude mens sterft (geestelijk gezien) en de nieuwe mens word dan geboren. Onze aarde werd “geboren” toen zij “opstond uit het water” (tevoorschijn geroepen werd), lezen wij in Genesis 1:9-10. ¹¹

Het wedergeboren worden kunnen wij ook een “opstanding uit de (geestelijke) dood” noemen.

---

⁹ Zie noot 6.

¹⁰ **Titus 3:5**, “*Maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest.*”

¹¹ **Genesis 1:9-10**, “*En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo. En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.*”

Ook hiervan is de waterdoop een uitbeelding en als zodanig wordt over deze doop gesproken in [Romeinen 6:4](#) en Kolossenzen 2:12 ¹². Voor een juist inzicht nog even het volgende. Bij de bekering zegt de mens: “ik wil een nieuw leven”. Bij de wedergeboorte geeft God een nieuw “ik”, om een nieuw leven te kunnen leiden (God geeft NIEUW LEVEN). Bij de waterdoop getuigt de mens: “Ik verklaar en beloof voortaan in nieuwheid des levens te zullen wandelen”. **Bij de Geestesdoop ontvangen wij de Goddelijke kracht om in het nieuwe leven te volharden.**

- Uiteindelijk is de waterdoop ook een symbolische reiniging en als zodanig een gebed tot God om de Geestesdoop. Hiervoor moeten wij 1 Petrus 3:21 ¹³ opslaan, waar de waterdoop in de eerste plaats (net als in Titus 3:5 ¹⁴) als een “bad” wordt beschouwd. Niet als een normaal bad tot reiniging van het lichaam, maar als een symbolisch bad. En als symbolisch bad is de waterdoop dan **“een vraag van een goed geweten tot God”**. Een “goed geweten” wil zeg-

---

¹² Zie noot 6.

¹³ **1 Petrus 3:21**, “*Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus.*”

¹⁴ Zie noot 10.

gen dat reiniging van schuld door het Bloed van Jezus ¹⁵ heeft plaatsgevonden. Gelezen als “goed mede-weten” (geweten = met God mede-weten) spreekt het van het weten, het kennisdragen van **de verlossing door Christus**. Ook hier dus weer de benadrukking dat er aan de waterdoop iets vooraf moet gaan: de onzichtbare reiniging door het Bloed van Jezus van het hart. De doop beeldt deze innerlijke reiniging uit en is dus een symbolische reiniging. Maar daarbij is de doop toch meer dan een “uitbeelding” alleen.

De symbolische reiniging is als een vraag, een gebed, tot God. Bedenk hierbij dat deze symbolische reiniging eigenlijk is: **een reiniging tot de dienst van God** (denk aan het Koperen Wasvat). Dan is het beter te verstaan dat van deze doop, deze reiniging, een “gebed” (een “vraag”) uitgaat tot God: “Heer, wil mij gebruiken in Uw dienst en maak mij daartoe bekwaam”. Wij weten dat wie in de dienst des Heren staan daartoe **gezalfd** moeten worden. Nu niet meer met olie, maar met (de “olie” van) de Heilige Geest. Zodat de vraag, het gebed dat men bidt door zich te laten dopen, eigenlijk als inhoud heeft: **“Heer, doop mij met Uw Heilige Geest”!**

Leert opnieuw [Handelingen 2:38](#) ons niet dat wij

---

¹⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zondemacht”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

deze “Gave van de Heilige Geest” (de doop met de Heilige Geest) na onze waterdoop ook mogen verwachten?!

Waterdoop en Geestesdoop

Dit laatste brengt ons tot slot tot het wezen van de Christelijke Doop. De doop van Johannes was nog niet volledig, omdat de doop met de Heilige Geest nog niet kon volgen (zie [Mattheüs 3:11](#)). In Handelingen 19:2-6 wordt bevestigd dat de “doop van Johannes” een waterdoop is zonder een daarna ontvangen van de Heilige Geest:

- **“Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? En zij zeiden tegen hem: Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is. En hij zei tegen hen: Waarmee (sv: Waarin) bent u dan gedoopt? En zij zeiden: Met (sv: In) de doop van Johannes. Maar Paulus zei: Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus, en nadat zij dat gehoord hadden, werden zij **gedoopt in de Naam van de Heere Jezus**. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden.”**

Deze “doop van Johannes”, een doop van volwassenaen door onderdompeling, wordt feitelijk in veel gemeente/kerken nog bediend. Daar namelijk

waar de doop met de Heilige Geest – als een noodzakelijke ervaring, ook voor de gelovigen van nu – verworpen wordt. Hoe is het echter te rijmen dat er in de Schrift enerzijds sprake is van een waterdoop en een Geestesdoop en anderzijds, dat diezelfde Schrift ons leert: “**Het is één doop**”? (zie [Efeze 4:5](#)). Het is alleen te rijmen als waterdoop en Geestesdoop tezamen één doop – namelijk: de “Christelijke Doop” – vormen. En zo is het. Het eerste samenstellende deel van de ene Doop is de waterdoop. De waterdoop is het “menselijke getuigenis” (“**ik** wil Jezus volgen”), maar tevens de “vraag van de mens” en te beschouwen als de “**reiniging** tot de dienst” (aan God). Het tweede samenstellende deel van de ene Doop is de Geestesdoop. Deze is het “Goddelijke getuigenis” (= de bevestiging) en tevens “antwoord op de waterdoop-bede van de mens” en te beschouwen als de “bekwaamaking tot de dienst” (aan God).

De Christelijke Doop, de “doop van Christus”, is een waterdoop die vroeg of laat gevolgd wordt door de Geestesdoop, al naargelang de overgave en toewijding van de dopeling. Wie niet vervuld wordt met Gods Geest op de Bijbelse wijze – dus niet op de manier van: “spreek maar na” of “begin maar wat uit te kramen”; dit zijn valse vervullingen – heeft dit aan zichzelf te wijten en niet aan God, want God is een Waarmaker van Zijn Woord!

Deze Christelijke Doop werd voor het eerst beëindigd aan Christus Zelf. Toen Hij oprees uit het

water werd Hij terstond gedoopt met de Heilige Geest:

- *“En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen.”!* (Mattheüs 3:16)

14

Dit is het “model”! De waterdoop behoort gevolgd te worden door de Geestesdoop, zij het niet direct, dan toch wel zo spoedig mogelijk nadien. Nogmaals, waar dit niet gebeurt moet de schuld niet bij God gezocht worden, maar bij de mens. Want Gods beloften zijn onberouwelijk.

De geopenbaarde Naam

Omdat de Christelijke Doop niet alleen de waterdoop, maar ook de Geestesdoop inhoudt, moet de waterdoop uitdrukkelijk bediend worden “in de (geopenbaarde) Naam van de **Here Jezus Christus**” en niet alleen “in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest”. De uitstorting van de Heilige Geest (zie [Handelingen 2](#)) bracht de zo lang verwachte openbaring van Gods Naam: *“Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die u gekruisigd hebt.”* (Handelingen 2:36)

Tussen de doopopdracht in Mattheüs 28:19 en de dooppraktijk in het boek Handelingen is geen tegenspraak; er is hier sprake van aanvulling!!

- *“Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.”* (Matth. 28:19)

Gods Naam kennen is alleen maar mogelijk door de Doop met de Heilige Geest. Let wel, wij bedoelen met het kennen van Gods Naam geen blote verstandelijke kennis, maar kennis van het hart.

15 De openbaring van Gods Naam is een ervaring! Door nadrukkelijk te **dopen in de Naam van de Here Jezus Christus** prediken wij dat wij de Geestesdoop als Goddelijke bevestiging verwachten. Als een belofte wordt die heilige Naam op de dopeling gelegd!

Tot slot nog dit. Veel hangt af van uw gehoorzaamheid aan Christus. Maar de dag van uw waterdoop kan het begin worden van een voller en rijker leven in Christus, een waarachtig volgen van Hem, waarbij u steeds minder in eigen kracht doet en steeds meer in de kracht van de Heilige Geest.

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, april 1990

Digitaal uitgewerkt door A. Klein